

עירובין דף ט

איבעיא להו : מהו להשתמש תחת הקורה?

	רב ורבי חייא ורבי יוחנן	שמואל ורבי שמעון בר רבי ורבי שמעון בן לקיש
הדעות	מותר להשתמש תחת הקורה	אסור להשתמש תחת הקורה
הבנה 1 של המחלוקת	קורה משום היכר	קורה משום מחיצה
הבנה 2 של המחלוקת	היכירא מלבר	דכולי עלמא - קורה משום היכר
		היכירא מלגיו
הבנה 3 של המחלוקת	חודו החיצון יורד וסותם	דכולי עלמא - קורה משום מחיצה
		חודו הפנימי יורד וסותם

אמר רב חסדא : הכל מודים בבין לחיים שאסור.

בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא : נעץ שתי יתידות בשני כותלי מבוי מבחוץ, והניח קורה על גביהן מהו?

	לדברי המתיר	לדברי האוסר
רב חסדא	אסור	מותר
רבא	אסור	אסור
		בעינן קורה על גבי מבוי, וליכא

קושי על רבא : איתיביה רב אדא בר מתנה לרבא : היתה קורתו משוכה או תלויה ; פחות משלשה - אין צריך להביא קורה אחרת, שלשה - צריך להביא קורה אחרת. רבן שמעון בן גמליאל אומר : פחות מארבעה - אין צריך להביא קורה אחרת, ארבעה - צריך להביא קורה אחרת.

מאי לאו - משוכה מבחוץ, ותלויה מבפנים!

תירוץ 1 : לא, אידי ואידי מבפנים ; משוכה - מרוח אחת, ותלויה - משתי רוחות. מהו דתימא : מרוח אחת אמרינן לבד, משתי רוחות - לא אמרינן לבד, קא משמע לן.

תירוץ 2 : רב אשי אמר : משוכה והיא תלויה. והיכי דמי - כגון שנעץ שתי יתידות עקומות על שני כותלי מבוי, שאין בגובהן שלשה, ואין בעקמומיתן שלשה. מהו דתימא : או לבד אמרינן או חבוט אמרינן, לבד וחבוט לא אמרינן, קא משמע לן.

פרשנויות שונות ל משוכה או תלויה

הוה אמינא של הגמרא (בהבאת הקושי)	משוכה מבחוץ (על יתדות), ותלויה מבפנים
מסקנת הגמרא (לפי התירוץ ה1)	משוכה - מרוח אחת, ותלויה - משתי רוחות
רב אשי (בתירוץ ה2)	משוכה והיא תלויה. והיכי דמי - כגון שנעץ שתי יתידות עקומות על שני כותלי מבוי, שאין בגובהן שלשה, ואין בעקמומיתן שלשה

	רבין לחיים ותחת הקורה - נידון ככרמלית	רבי זכאי
רבי יוחנן	לפי אביי : תחת הקורה מותר, אבל בין לחיין - אסור	מקור : דאמר רב חמא בר גוריא אמר רב : תוך הפתח צריך לחי אחר להתירו (אפילו אם אין בו ד' על ד').
	לפי רבא : תחת הקורה ובין לחיין - מותר	
	מקור : דכי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן : מקום שאין בו ארבעה על ארבעה - מותר לבני רשות הרבים ולבני רשות היחיד לכתף עליו, ובלבד שלא יחליפו	תגובת רבא למקור : התם דפתוח לכרמלית, קושי : אבל לרשות הרבים מאי - שרי? יציבא בארעא וגיורא בשמי שמיא! תירוץ : אין, מצא מין את מינו וניעור
	תגובת אביי למקור : התם בגבוה שלשה	

קושי על רבא : אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרבא : ואת לא תסברא דבין לחיין אסור? והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן : מבוי שרצפו בלחיין פחות פחות - באנו למחלוקת רבן שמעון בן גמליאל ורבנן. לרבן שמעון בן גמליאל דאמר אמרינן לבוד - משתמש עד חודו הפנימי של לחי הפנימי, לרבנן דאמרי לא אמרינן לבוד - משתמש עד חודו הפנימי של חיצון. אבל בין לחיין - דכולי עלמא אסור!

תירוץ 1 : ורבא - התם נמי דפתוח לכרמלית.

קושי : אבל לרשות הרבים מאי - שרי? יציבא בארעא וגירא בשמי שמיא!

תירוץ : אין, מצא מין את מינו ונייעור.

תירוץ 2 : רב אשי אמר : כגון שרצפו בלחיין פחות פחות מארבעה, במשך ארבע אמות. לרבן שמעון בן גמליאל דאמר אמרינן לבוד - הוה ליה מבוי (כמבוי בפני עצמו), וצריך לחי אחר להתירו. ולרבנן דאמרי לא אמרינן לבוד - לא צריך לחי אחר להתירו.

קושי : ולרבן שמעון בן גמליאל, להוי כנראה מבחוץ ושוה מבפנים!

תירוץ : מידי הוא טעמא אלא לרבי יוחנן, הא כי אתא רבין אמר רבי יוחנן : נראה מבחוץ ושוה מבפנים - אינו נידון משום לחי.

נראה מבחוץ ושוה מבפנים, רבי חייא ורבי שמעון ברבי.

חד אמר : נידון משום לחי	וחד אמר : אינו נידון משום לחי
-------------------------	-------------------------------

הגמרא מדייקת מי אמר מה : תסתיים דרבי חייא הוא דאמר נידון משום לחי, דתני רבי חייא : **כותל שצידו אחד כנוס מחבירו, בין שנראה מבחוץ ושוה מבפנים, ובין שנראה מבפנים ושוה מבחוץ - נידון משום לחי, תסתיים.**

קושי : ורבי יוחנן מי לא שמיע ליה הא? אלא : שמיע ליה, ולא סבר לה, רבי חייא נמי, לא סבר לה! דחיית הקושי : האי מאי? בשלמא רבי יוחנן לא סבר לה - משום הכי לא תני לה, אלא רבי חייא - אי איתא דלא סבר לה, למה ליה למיתנא?

עוד דעה של אמורא בנושא : אמר רבה בר רב הונא : נראה מבחוץ ושוה מבפנים - נידון משום לחי. קושי ממשנה : אמר רבה : ומותבין אשמעתין **חצר קטנה שנפרצה לגדולה - גדולה מותרת וקטנה אסורה, מפני שהיא כפתחה של גדולה.** ואם איתא, קטנה נמי תשתרי בנראה מבחוץ ושוה מבפנים!

תירוץ אמר רבי זירא : בנכנסין כותלי קטנה לגדולה.

קושי : ולימא לבוד ותשתרי! וכי תימא דמפלגי טובא - והא תני רב אדא בר אבימי

קמיה דרב חנינא : **קטנה בעשר, גדולה באחת עשרה!**

תירוץ : אמר רבינא : במופלגין מכותל זה בשנים, ומכותל זה בארבעה.

קושי : ולימא לבוד מרוח אחת, ותשתרי!

תירוץ : רבי היא, דאמר : בעינן שני פסין. דתניא : **חצר ניתרת בפס אחד, רבי**

אומר : בשני פסין